

[Aksel Larsen.]

en Regeringsperiode henvendte sig til Vælgerne.

Men nu er der sket for det første det, at Regeringen har faaet hele den politiske Magt her i Landet, for saa vidt som den har Flertal baade i Folketing og Landsting, og dette faar dens egne Vælgere til med adskillig større Styrke og Konsekvens end tidligere at forlange, at nu skal Løfterne indfries; dernæst — det skal ikke nægtes — at ogsaa Rigsdagsoppositionen mod Regeringen har lært Socialdemokratiet Kunsten af og ganske vist i temmelig høj Grad svigter sine Programmer og samfundsmæssige Synspunkter paa forskellige Omraader, men til Gengæld driver en Overbudspolitik, ogsaa hvad socialpolitiske Spørgsmaal angaar, som skaffer Regeringen adskillige Vanskeligheder. Jeg tænker her paa de Tilfælde, vi har været ude for, hvor Venstre og Det konservative Folkeparti, bravt bistaaet af Det frie Folkeparti, har leveret Overbudspolitik over for Regeringens Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har i sin Tale rejst en Række Indvendinger mod den Agitation, der drives af vort Parti, og det ærede Medlem har derved i og for sig gjort mig Opgaven lettere. For det maa jo være Opgaven for en Ordfører under denne Debat saa vidt gørligt at gøre Facit op for Regeringens Politik, og jeg kan bedst gøre det ved at gaa ind paa, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har sagt, nogenlunde i den Orden, hvori han fremkom med det.

Det ærede Medlem følte sig brøsthølden over min offentlige Behandling af hans Tale i Esbjerg. Han sagde om dette Forhold, at jeg forvrængede hans Tale, og tilføjede, at den var slet ikke holdt i Esbjerg, men i Køge, hvor jeg imidlertid udeblev til det ærede Medlems store Skuffelse. Jeg tror, det ærede Medlem er fuldkommen paa Vildspor. Jeg har aldrig lovet at ville tale i Køge sammen med det ærede Medlem i denne Omgang. Der har aldrig været truffet Aftale om det. Tværtimod har Fællesorganisationen i Køge fra første Færd haft en konkret Aftale med min Partifælle her i Tinget om, at han skulde tale ved det paa-gældende Møde. Det var det første. Det næste er, at jeg ikke har overværet det ærede Medlems Tale i Køge og ikke set den udførligt refereret; men jeg har set, at det ærede Medlems Partiblad i Esbjerg, „Vestjyllands Social-Demokrat“, brugte en hel Side til et udførligt Referat af det ærede Medlems Tale i Esbjerg, hvor det ærede

Medlem ikke kunde blive modsagt. Saa maa det ærede Medlem undskylde mig, hvis jeg henholder mig til, hvad der har været refereret i det ærede Medlems Partiblad. Hvis det ærede Medlem med sine Bemærkninger i Realiteten vilde sige, at „Vestjyllands Social-Demokrat“ er et Blad, der meget groft forvansker adskillige Kendsgerninger, kan jeg naturligvis ikke have noget imod det.

Det ærede Medlem vil altsaa have sagt, ikke alene i Køge, men dog formentlig ogsaa i Esbjerg, at de offentlige Midler er begrænsede, derfor maa man afvise Kommunisternes Overbud, og saa paaviser det ærede Medlem i denne Forbindelse en mægtig Stigning paa Socialministeriets Budget og hævder det Synspunkt, at enhver Forøgelse af de sociale Udgifter med ca. 50 Mill. Kr. betyder Baandlæggelse af 1 Milliard Kroner som unddrages Erhvervslivet, hvisaarsag Forøgelse af de sociale Udgifter vil skabe Arbejdsløshed.

Dette med Stigning paa Socialministeriets Budget er aabenbart en Harmonika, som kan trækkes ud og skubbes ind, alt efter som det passer i Krammet. Jeg har naturligvis den dybeste Respekt for det ærede Medlems Evne til at beskæftige sig med Kendsgerninger, men min Respekt for den højtærede Socialminister er i den Henseende naturligvis ikke mindre, og min Respekt for Partiets Finanslovdorfer, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, er i den Henseende heller ikke saa ganske lille. For rigtigt at belyse Forholdene vedrørende Socialudgifternes paastaaede Stigning vil jeg meget gerne med Formandens Tilladelse bringe et Par Citater, dels fra en Tale af den højtærede Socialminister her i Tinget og dels fra en Tale af det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen her i Tinget.

I Rigsdagstidende Sp. 2819—20 kan man læse følgende i en Redegørelse fra den højtærede Socialminister:

„Da de ordinære Arbejdsløshedsudgifters Omfang har været Genstand for Forandringer igennem Aarene, kan det være naturligt at undersøge, hvorledes det er gaaet med samtlige de offentlige Udgifter, herunder ogsaa Udgifterne til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring. Ogsaa disse samlede Udgifter viser naturligvis Nedgang fra 1932—33 til 1935—36.

I 1932—33 udgjorde Udgifterne 129,9 Mill. Kr., i 1933—34 105 Mill. Kr., i 1934—35 92,4 Mill. Kr. og i 1935—36 89,2 Mill. Kr. I 1936—37 har der igen været en mindre Stigning, dels som Følge